

Sygn. akt VIII U 1327/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 29 czerwca 2017 r. nr (...)

oddala odwołanie

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1327/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 czerwca 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. R. (R.) prawa do emerytury pomostowej na podstawie art.4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, ponieważ ubezpieczony: nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy, nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, przed dniem 1 stycznia 1999r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 w/w ustawy lub art.32 i art.32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie zaliczył okresów zatrudnienia ubezpieczonego:

- od dnia 12 maja 1987r. do dnia 31 sierpnia 1988r. i od dnia 1 września 1988r. do dnia 30 kwietnia 1989r. w B. Spółce (...) w B., gdyż brak jest świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, natomiast w świadectwie pracy z dnia 13 lutego 2004r. w pkt 8 nie został określony charakter wykonywanej pracy

w szczególnych warunkach ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz brak jest informacji, czy praca wykonywana była stale,

- od dnia 18 sierpnia 2005r. do dnia 31 grudnia 2008r. w (...) S.A., gdyż w świadectwie pracy z dnia 2 stycznia 2015r. brak jest informacji czy praca wykonywana była stale, także wykazane stanowisko pracy „mechanik lokomotyw spalinowych ” nie jest zgodne ze stanowiskiem wymienionym w powołanym zarządzeniu resortowym – wykazie A dziale XIV poz.16 pkt 1, to jest „mechanik zatrudniony wyłącznie w kanałach ”.

Organ rentowy uznał za udowodniony staż pracy w łącznym wymiarze 35 lat i 7 miesięcy, w tym 33 lata, 8 miesięcy i 14 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 10 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury pomostowej po uprzednim zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych

i o szczególnym charakterze nie uwzględnionych przez organ rentowy okresów zatrudnienia wymienionych powyżej, a także dalszych: od dnia 1 maja 1989r. do dnia 31 grudnia 1990r.,

od dnia 8 grudnia 1992r. do dnia 28 lutego 1993r. i od dnia 1 marca 1993r. do dnia 31 grudnia 1993r. w KWK (...), od dnia 5 lutego 1996r. do dnia 30 września 2000r.

w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o.

w S..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. R. urodził się w dniu (...), legitymuje się co najmniej 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

W dniu 30 maja 2017r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, w rozpoznaniu którego organ rentowy w dniu 29 czerwca 2017r. wydał decyzję zaskarżoną.

Ubezpieczony na przestrzeni swojego życia zawodowego był zatrudniony:

- od dnia 1 października 1980r. do dnia 31 grudnia 1981r. w Politechnice (...) w Instytucie (...) jako laborant,

- od dnia 2 stycznia 1982r. do dnia 31 marca 1982r. w Zakładzie (...) w Z. jako starszy referent do spraw technicznych,

- od dnia 1 kwietnia 1982r. do dnia 31 lipca 1982r. w Zakładzie (...) jako kopacz,

- od dnia 2 sierpnia 1982r. do dnia 31 października 1986r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w K. jako kierowca i elektromechanik urządzeń dźwigowych,

- od dnia 3 listopada 1986r. do dnia 31 stycznia 1987r. w (...) jako ślusarz,

- od dnia 3 lutego 1987r. do dnia 30 kwietnia 1987r. w (...) – Biuro jako maglarz,

- od dnia 12 maja 1987r. do dnia 31 grudnia 1990r. i od dnia 8 grudnia 1992r. do dnia 31 grudnia 1993r. w KWK (...) jako sortowniczy węgla na powierzchni, płuczkarz na powierzchni, kierownik zmiany na powierzchni, inspektor w D. Zbytu

na powierzchni,

- od dnia 2 stycznia 1991r. do dnia 30 czerwca 1992r. w Sklepie (...) w Z. jako sprzedawca,

- od dnia 1 stycznia 1994r. do dnia 31 stycznia 1996r. w Zakładzie (...) S.A.
w B. jako inspektor do spraw ekspedycji,

- od dnia 5 lutego 1996r. do dnia 31 stycznia 2004r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w Z. jako flotator, inspektor do spraw ekspedycji, sztygar zmianowy, kierownik zmiany,

- od dnia 2 lutego 2004r. do dnia 31 marca 2004r. w (...) Sp. z o.o. jako brukarz,

- od dnia 18 sierpnia 2005r. do dnia 1 stycznia 2015r. w (...) S.A. jako mechanik lokomotyw spalinowych, mechanik napraw pojazdów trakcyjnych, mechanik,

- od dnia 9 marca 2015r. do dnia 8 czerwca 2015r. w (...)
Sp. z o.o. jako ślusarz.

Od dnia 1 września 2015r. do nadal ubezpieczony jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. jako młodszy specjalista ds. utrzymania taboru.

Pismem z dnia 11 września 2017r. Sąd zwrócił się do ubezpieczonego o wykazanie, że rozwiązał stosunek pracy.

Ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 21 września 2017r. oświadczył, iż stosunku takiego nie rozwiązał i pozostaje nadal w zatrudnieniu.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony, pozwalające na stanowcze rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

Uznając, iż w sprawie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności niezbędne do jej rozstrzygnięcia Sąd w pkt 2 postanowienia z dnia 27 września 2017r. oddalił wnioski dowodowe ubezpieczonego zawarte w odwołaniu, w tym w zakresie dopuszczenia dowodu z przesłuchania ubezpieczonego, dokumentów zawartych w aktach sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Zabrze o sygn. IV P 676/16 na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych w okresach spornych, gdyż zmierzały one do przewlekłości postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 965 ze zm.) zwanej dalej ustawą, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych

w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Po myśli art. 3 ust. 1 prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie z ust. 3 tego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 (ust.4). Za pracowników wykonujących prace

o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust.7).

Zgodnie z art. 49 ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Dla skutecznego ubiegania się o przyznanie prawa do emerytury pomostowej koniecznym jest spełnienie łącznie wszystkich wymienionych powyżej określonych przez ustawodawcę warunków prawa do świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 15 ustawy prawo

do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia wszystkich ustawowych warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Zatem niespełnienie choćby jednego z nich skutkować musi w konsekwencji uznaniem roszczenia za bezzasadne (por. wyroki: Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2016r. III AUa 1281/16 Lex nr 2196229, Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 maja 2016r. III AUa 460/15 Lex nr 2110650, Sądu Apelacyjnego

w P. z dnia 2 grudnia 2015r. III AUa 564/15 Lex nr 2062035 wydane na gruncie art.100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, które odpowiednio mają zastosowanie do art.15 ustawy o emeryturach pomostowych).

Ubezpieczony J. R. ukończył wiek 60 lat, legitymuje się również wymaganym co najmniej 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Niemniej jednak z materiału dowodowego sprawy wynika, iż ubezpieczony do chwili obecnej

nie rozwiązał stosunku pracy, bo od dnia 1 września 2015r. do nadal pozostaje w zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. Okoliczność tę ubezpieczony potwierdził

w piśmie procesowym z dnia 21 września 2017r. Brak zaś spełnienia już tylko tego jednego warunku prawa do emerytury pomostowej uniemożliwia przyznanie mu prawa

do dochodzonego świadczenia.

W takiej sytuacji Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, gdyż i tak pozostawałoby to bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro ubezpieczonemu i tak nie przysługuje prawo do świadczenia z tej przyczyny, że nie spełnił ustawowego warunku dotyczącego rozwiązania stosunku pracy.

Nadto podkreślić należy, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych rozstrzygnięcie sądu może dotyczyć jedynie prawa do świadczenia oraz jego wysokości,

nie jest natomiast możliwe ustalanie, dla przyszłych celów emerytalno-rentowych, poszczególnych przesłanek warunkujących prawo do tego świadczenia np. legitymowania

się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Nie jest też dopuszczalne wydanie wyroku ustalającego spełnienie przez ubezpieczonego niektórych warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia i przyznającego to świadczenie pod warunkiem spełnienia pozostałych warunków w przyszłości (pow. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2010r. I UK 262/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 września 2012r. III AUa 413/12).

W tym miejscu wypada, iż w sytuacji rozwiązania stosunku pracy ubezpieczony może złożyć nowy wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wówczas - oczywiście przy przyjęciu, że ubezpieczony spełni także pozostałe przesłanki prawa do świadczenia

w postaci legitymowania się wymaganym stażem pracy i stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze - możliwe będzie przyznanie mu prawa

do emerytury pomostowej dopiero od dnia rozwiązania stosunku pracy, nie wcześniej jednak niż od miesiąca zgłoszenia wniosku (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stosowanym odpowiednio z mocy art.26 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych).

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art.148¹ k.p.c. uznając,

iż zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na stanowcze rozstrzygnięcie sprawy bez konieczności przeprowadzenia rozprawy.

Zgodnie z art. 148¹ k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym,

gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych

i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty

albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne (§1).

W przypadkach, o których mowa w § 1, sąd wydaje postanowienia dowodowe

na posiedzeniu niejawnym (§2).

Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona

w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo (§3).

(-) SSO Grażyna Łazowska